

Ιδρυτής Η. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΚΑΗΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΤΗΣ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΙΒΔΟΜΑΔΙΚΙΑ ΣΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

NIKHTHPION

Το Σεβ. Μητροπολίτου Κασσανδρείας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

Παρόληθε πλέον τὸ πένθος. Ἐ-
ξηφανίσθη ἡ σκυδρωπότης. Διελύ-
θη ἡ ἀπόγνωσις. Κατενικήθη ὁ πα-
νικός. Τώρα περιχαρεῖς, σκιρτών-
τες, ἐνθουσιώδες ἀτρόμητοι οἱ μα-
θηταὶ διαγέλλουν τὴν ἔξανάστασιν
τοῦ Διδασκάλου: «Ἐωράκαμεν τὸν
Κύριον.» Ἡ θεία Ἀνάστασις εἶναι
ἡ χρυσάκτινη κορώνα ἡ ὅποια κα-
ταστρέψει τὴν Καινὴν Διαθήκην.
Ταυτοχρόνως εἶναι καὶ ὁ ἀδαμάν-
τινος λίθος. Ἐπὶ τὸν ὄποιον σιηρί-
ζεται ἡ ὅλη ἴστορία τοῦ Χριστοῦ.
Ἄλλως εἶναι «κενὸν τὸ κήρυγμα ἥ-
μῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ἥμῶν.»
Ἀν παραερισθῇ τοῦ Κυρίου ἡ ἀ-
νάστασις ἀπογυμνώνεται ἀπὸ ὅλην
τὴν σημασίαν του τὸ κήρυγμα μας.
Ἐξαερώνεται καὶ διαλύεται ἡ πί-
στις μας. Χάνουν τὸ ὑπερφυσικὸ
κύρος τους καὶ ὑποβιβάζονται εἰς
ἀνίσχαρα συνθήματα ἀνθρώπων, δυ-
ναμένων καὶ νὰ πλανῶνται.

«Ἐωρά καλεν τὸν Κύριον.» Ἐ-
κεῖνον ὃν καταφροίημένον, τὸν
διαπομπευμένον, τὸν αἰμόφυρτον,
τὸν ὃν κακοποιὸν διαβότον θανα-
τωθέντα, τὸν ἄνευ πομπῆς ἐντα-
φιασθέντα, τὸν φρουρούμενον αἴ-
στηρῶς μέτα εἰς σφραγισμένον τά-
φον, τὸν ἐπανείδομεν: «Ἐωράκαμεν
τὸν Κύριον.» Καὶ ἡ διακήρυξις αὐ-
τὴ ἔγινε νικητήριον σύνθημα καὶ
δονεὶ μὲν ἥχον μυριάδων κωδώνων
σύμπασαν τὴν χριστιανικὴν ἴστο-
ρίαν. «Οσον πλησιάζομεν τὴν χρι-
στιανικὴν ἴστορίαν πρὸς τὰς πηγάς
της, τόσον περισσότερον βεβαιωμέ-
νους συναντῶμεν τοὺς πιστοὺς περὶ
τὸν ὑπεροτάτου συμβάντος. Καὶ δὲν
ἥτο δυνατὸν παρὰ αὐτὸν τὸν ὑπέρ-
λαμπον καὶ ἀνεπανάληπτον ἐπί-
λογον νὰ είχεν ἡ ἴστορία τοῦ Χρι-
στοῦ. Διότι ἥτο ἴστορία ἐνὸς ὑπερ-
κοσμίου ὄντος. Ἐνὸς ἔξουσιαστοῦ
νόσων, φυσικὸν στοιχείων καὶ θα-
νάτου.

Ἄξ δυσπιστοῦν ὅσοι ἐπηρεά-
ζονται ἀπὸ τὴν ἀκατανίκητον ἴσχὺν
τῶν φυσικῶν νόμων. Ὁ δέσας τοὺς
φυσικοὺς νόμους ἔχει καὶ τὴν ἔ-
ξουσίαν νὰ ἀναστέλῃ, ὅταν θέλῃ,
τὴν ἴσχυν τῶν. Φυσικὸς νόμος εί-
ναι ἡ πτῶσις τῶν ὑλικῶν σωμάτων,
ὅσακις ἀφήνονται ἀστήρικτα εἰς τὸν
ἄέρα. Καὶ δύμως ὑπάρχουν πελω-
ρίων διαστάσεων ὑλικὰ σώματα, τὰ
ὅποια δὲν πίπτουν. Τὰ ἀεροπλάνα.
Κάπουια ἄλλη δύναμις ἐπενεργεῖ καὶ
ἀναστέλλῃ τὸν φυσικὸν νόμον τῆς βα-
ρύτητος. Τὶ εἶναι τοῦτο εἰμὴ ἐνα
φυσικὸν θαῦμα; Ἐμεῖς ἡ ποροῦμε
νὰ ἀναστείλωμεν τὴν ἴσχὺν φυσικῶν
νόμων, χωρὶς νὰ τοὺς ἔχομεν ἐμεῖς
θέσει. Καὶ δὲν ἡμπορεῖ ὁ Θεός, ὁ
θέτης τῶν φυσικῶν νόμων; Λίγη
καλοπιστία καὶ τὸ θαῦμα γίνεται
παραδεκτόν. Πόσον δύμως ἀπύθμε

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

νος εἶναι ἡ ἀφέλεια μας! Συζη-
τοῦμεν, ἂν δύναται νὰ γίνη-
χωνται τὸ Πάσχα ὡς ἔορταστι
ἔνα γεγοιός, τὸ ὄποιον ἔχει
ηὴ γίνει καὶ γνωρίζουμεν τὰ
άποτελέσματά του. Καὶ τὸ
συζητοῦμεν, ὅχι διότι προσ-
κρούει εἰς τὴν λογικήν, ἀλ-
λὰ διότι ἐλέγχει τὴν πιό-
τητα τοῦ βίου μας. «Ἐνας γικῆς καὶ
ἀυτογνωσίας φύσις
ἀναστημένος Διδάσκαλος εί-
πανηγρούιται διὰ τὰ νικητήρια
Θεάνθρωπος. Ἀποκτᾶ τοῦ Δημιουροῦ της. Ἐνεδύθη
ὑποχρεωτικὸν χαρακτῆρα τὸ
κήρυγμα του. «Ἄγει εἰς
ὑποταγὴν πρὸς δσα Ἐκείνο;
διεκήρυξεν. Καὶ τοῦτο δὲν εἴ-
ναι ἀρεστόν. Δι' αὐτὸν καὶ προ-
τιμᾶται ἡ πλέον ἱκανοποιητικὴ
νάτου είχεν σχέσιν εἰς τῶν λε-
σεως. Μόνον οἱ ἀνθρώποι ἔχουν
χωρὶς νὰ τοὺς ἔχομεν ἐμεῖς
θέσει. Καὶ δὲν ἡμπορεῖ ὁ Θεός, ὁ
θέτης τῶν φυσικῶν νόμων; Λίγη
καλοπιστία καὶ τὸ θαῦμα γίνεται
παραδεκτόν. Πόσον δύμως ἀπύθμε

τὸ θλιβερὸν προνόμιον νὰ δέ-
τοῦμεν, ἂν δύναται νὰ γίνη-
χωνται τὸ Πάσχα ὡς ἔορταστι
ἔνα γεγοιός, τὸ ὄποιον ἔχει
ηὴ γίνει καὶ γνωρίζουμεν τὰ
ιστορικὸν συμβάντα ἀξιῶν τὴν
άποτελέσματά του. Καὶ τὸ
αυτογνωσίαν καὶ τὴν ἐμβάθυν-
σιν εἰς τὸ ἀνθρώπινον μυστή-
ριον. Εἰς πεῖσμα τῶν διανοού-
μένων δι' των, ἡ στερούμενη λο-
τητα τοῦ βίου μας. «Ἐνας γικῆς καὶ
ἀυτογνωσίας φύσις
ἀναστημένος Διδάσκαλος εί-
πανηγρούιται διὰ τὰ νικητήρια
Θεάνθρωπος. Ἀποκτᾶ τοῦ Δημιουροῦ της. Ἐνεδύθη
ὑποχρεωτικὸν χαρακτῆρα τὸ
κήρυγμα του. «Ἄγει εἰς
ὑποταγὴν πρὸς δσα Ἐκείνο;
διεκήρυξεν. Καὶ τοῦτο δὲν εἴ-
ναι ἀρεστόν. Δι' αὐτὸν καὶ προ-
τιμᾶται ἡ πλέον ἱκανοποιητικὴ
νάτου είχεν σχέσιν εἰς τῶν λε-
σεως. Μόνον οἱ ἀνθρώποι ἔχουν
χωρὶς νὰ τοὺς ἔχομεν ἐμεῖς
θέσει. Καὶ δὲν ἡμπορεῖ ὁ Θεός, ὁ
θέτης τῶν φυσικῶν νόμων; Λίγη
καλοπιστία καὶ τὸ θαῦμα γίνεται
παραδεκτόν. Πόσον δύμως ἀπύθμε

τὸ θλιβερὸν προνόμιον νὰ δέ-
τοῦμεν, ἂν δύναται νὰ γίνη-
χωνται τὸ Πάσχα ὡς ἔορταστι
ἔνα γεγοιός, τὸ ὄποιον ἔχει
ηὴ γίνει καὶ γνωρίζουμεν τὰ
ιστορικὸν συμβάντα ἀξιῶν τὴν
άποτελέσματά του. Καὶ τὸ
αυτογνωσίαν καὶ τὴν ἐμβάθυν-
σιν εἰς τὸ ἀνθρώπινον μυστή-
ριον. Εἰς πεῖσμα τῶν διανοού-
μένων δι' των, ἡ στερούμενη λο-
τητα τοῦ βίου μας. «Ἐνας γικῆς καὶ
ἀυτογνωσίας φύσις
ἀναστημένος Διδάσκαλος εί-
πανηγρούιται διὰ τὰ νικητήρια
Θεάνθρωπος. Ἀποκτᾶ τοῦ Δημιουροῦ της. Ἐνεδύθη
ὑποχρεωτικὸν χαρακτῆρα τὸ
κήρυγμα του. «Ἄγει εἰς
ὑποταγὴν πρὸς δσα Ἐκείνο;
διεκήρυξεν. Καὶ τοῦτο δὲν εἴ-
ναι ἀρεστόν. Δι' αὐτὸν καὶ προ-
τιμᾶται ἡ πλέον ἱκανοποιητικὴ
νάτου είχεν σχέσιν εἰς τῶν λε-
σεως. Μόνον οἱ ἀνθρώποι ἔχουν
χωρὶς νὰ τοὺς ἔχομεν ἐμεῖς
θέσει. Καὶ δὲν ἡμπορεῖ ὁ Θεός, ὁ
θέτης τῶν φυσικῶν νόμων; Λίγη
καλοπιστία καὶ τὸ θαῦμα γίνεται
παραδεκτόν. Πόσον δύμως ἀπύθμε

τούλαχιστον τὴν καρδίαν ἀσφα-
λῶς αἱ σχέσεις ἐθνῶν καὶ κρατῶν
θὰ ἥσαν διάφοροι. «Ἄν δὲ κατεῖχε
θέσιν χριστιανικὴν καὶ εἰς τὴν καρ-
δίαν ἡγετῶν πρώην ἐνθέων καὶ χρι-
στιανικῶν κρατῶν, ἵσως δὲν ἐπλα-
νᾶτο ὑπεράνω τῆς ὑφῆς οὐ τὸ νέ-
φος τοῦ τρόμου. Τὰ πάντα θὰ διε-
τίθεντο διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς εἰ-
ρήνης, τὴν περισσοτέραν πρόσοδον,
καὶ τὸν περισσότερον ἡθικοτοιμέ-
νον βίον. Εἴδε ὁ Νικητὴς τοῦ
κακοῦ καὶ τοῦ θανάτου νὰ ματαιώνη-
τα σχέδια τῶν ἐργατῶν τοῦ κακοῦ
καὶ τοῦ θανάτου.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΙΩΝΙΑ ΑΛΗΘΗΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ

Τοῦ κ. Θεοχάρου Σιώζου

ΤΟ ΠΕΛΩΡΙΟ πρόβλημα «Βαρδινογιάν-
νη» έκλεισεν ήδη. Η Ἐπανάστασις διά-
το τὸ ύπουργον Γεωργίας ἀποκατέστησε τὸ
δίκαιο, τὴν ἡθικὴν καὶ τὴν τάξιν. Καὶ ἐν-
θουσίασε κάθε ἐλληνικὴ ψυχὴ μὲ τὸν ση-
μειωθέντα θρίαμβο τῆς ἀρετῆς.

ΕΖΗΣΑ τὸ πρόβλημα αὐτὸν σὲ δλες
τὶς ἀνωνιώδεις πάσεις καὶ ἔξελίζεις του.
Απὸ τὴν σκοτεινὴν 1 Ὁκτωβρίου 1973,
ποὺ ὑπέγραψε τὴν ἀπότασιν διαπανα-
γιώτου, μέχρι σήμερο, ποὺ ἔγενετο αι-
θρία. «Ἐνας ἔξαμηνος θασίασμος πάλης δι-
κιού καὶ συμφερόντων. Τώρα ἐπέστη ἡ
στιγμὴ νὰ συναχθούν ώρισμένα συμπερά-
σματα:

1.—ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ δὲν ἔπρεπε νὰ
δημιουργήθῃ. Η μονὴ Ξενοφάντος καὶ ἡ
ἐπαναφορά τῶν δικαιωμάτων
νὰ προσπορισθοῦν τεράστια ὀφελήματα
ἀπὸ τὴν ἀναπόδραστο δυστυχία πέντε χι-
λιάδων ἀνθρώπων. Καὶ διόπουργός,
ποὺ ἔκλεινε μὲ τὴν υπογραφή του ἀδέμιτο κύ-
κλο, διέπραττεν ἔγκλημα καὶ ἔξεθετε τὸ
Κράτος.

2.—Η ΝΟΕΜΒΡΙΑΝΗ Ἐπανάστασις
συνέλαβεν δρθῶς τὴν φύσιν τοῦ προβλή-
ματος. Δὲν ἥρκει μόνον ἡ δικαιώσις τῶν
κατοίκων καὶ ἡ ἐπαναφορά τῶν πραγμά-
των στὴν προτέρα κατάστασιν. Ἐπεβάλ-
λετο νὰ συντελεσθῇ καὶ κάθαρσις. «Κάθε
κατευγάρης στὸν πάγκο του». Διὰ νὰ ὀπο-
νευθῇ δίκαιος καὶ νὰ ἔξιλεθη ἡ Κοι-
νὴ Γνώμη.

3.—ΠΡΞΠΕΙ δημως ἡ ἔρευνα νὰ προ-
χωρήσῃ μὲ γοργὸ ρυθμό. Νὰ ἐπεκτοθῇ σ'
λη τὴν κλιμακα. Νὰ συμπεριλάβῃ δλους
τοὺς χώσους, ποὺ ὑπάρχει υπόνυμα νὰ ἔ-
κακοποιήθῃ τὸ δίκαιο. Νὰ φθάσῃ σ' ἔνα
τέρμα. Καὶ νὰ είναι ἀδυσώπητος.

4.—ΦΩΝΑΣΚΙ διὰ τοῦ τύπου ὁ δημω-
ς Βαρδινογιάννη. Καὶ τὰ βίζει μὲ τὸν
ύπουργό Γεωργίας, πασιστάνωντας τὸν
Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΟΙ ΕΠΑΓΓΕΜΑΤΙΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΑΛΗΔΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΣΕ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

‘Ομιλία ‘Υπουργού χου ΧΟΥΛΙΑΡΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Δ)τοῦ Α. Τ. Πολυγύρου

Ο Τουρισμός είναι, ώς γνωστόν, και' έξοχην κοινωνικόν φαινόμενον τών μεταπολεμικών έτων και αποτελεῖ ένα έκα σημαντικότερων πλουτοποραγωγικών παραγόντων της χώρας μας κατά τα τελευταία έτη.

Εδικώτερον η Χαλκιδική είναι σκανδαλωδώς από την φύσιν είναι μίσι από τας Ιδανικωτέρας γνωσίας σχι μόνον της Ελλάδος, άλλα και της Εύρωπης γενικώς προσέχθη από το κράτος και διετέθησαν διά την συνεχίσωμενά της χώρας διπλωματικά πρέπει σάν ίδεα και τέ θυμεῖ ν' αντικρύσης είναι πάντα την χώραν όπως ήχνη.

Αν θέλωμε λοιπόν να τούς διπλασίσωμε το τουριστικό έπιπλο της θά συναντήση το χαμόγειον μας συνάλλαγμα, να λο, το χαρούμενο πρόσωπο θέλησαμε την έθνική μας πο, την πρόθυμη και εύγειονομία και έν τελευτικής ισία κάθε έπαγγελματίου και υπαλλήλου καταστήματος έξυπηρετήσεως τούς κοινούς να συμβάλλη διά παντός μέσου είς την εύδοσιν της κρατικής προσποθείας διά την τουριστική πρόσδον και άνα πτυχίν της. Ολών αι προσπάθειαι πρέπει να ένωθομεν είς την οίκονομικήν εύημορίσαν και πρόσδον των κατοίκων και λίστη συντρόμως θά καταστή ή κυανή άκτη της Ελλάδος, διδι τελευτικήν έξιεν.

Παρ' άλην διμοσιεύσης την κατά τα τελευταία χρόνια διεθνείς δόσιμες δύναται να θέλησεν είς την οίκονομικήν εύημορίσαν και πρόσδον των κατοίκων και λίστη συντρόμως θά καταστή ή κυανή άκτη της Ελλάδος, διδι τελευτικήν έξιεν.

Η Χαλκιδική διμοσιεύσης την οίκονομικήν εύημορίσαν και πρόσδον των κατοίκων και λίστη συντρόμως θά καταστή ή κυανή άκτη της Ελλάδος, διδι τελευτικήν έξιεν.

Το πώς θά έπιπλον τούτο και πώς έσεις θά συμβάλητε είς την έπιπλον τούτον την έπιδιωκομένου άνωτέρω σκοπού θά το διαλύσω κατωτέρω με απλά λόγια ώστε να γίνων αντιληπτός.

Είς τό βάθος των αιώνων της άνετησαν πλειστοί έσαι πόλεις, αι διποσιαί διεδραμάτισαν σπουδαιότατον ρόλον είς την αρχαιότηταν Ιστορίαν. Έτις τα-

χείλας έπιπλον τουριστικήν συνείδησιν.

Συνεπώς έδαν θέλωμεν νου τουρισταί είς την πα-

νά φθάσωμεν και νά συναρπάσωμεν τούς ξένους πρόσωπα την έγκαταλειφθή και νά αποτραπή με την έναν γένει συμπεριφορά μας.

Λόγω των τουριστικών της τούτων προσόντων έπροσέχθη από το κράτος και διετέθησαν διά την συνεχίσωμενά της χώρας διπλωματικά πρέπει σάν ίδεα και τέ θυμεῖ ν' αντικρύσης είναι πάντα την χώραν όπως ήχνη.

Αν θέλωμε λοιπόν να τούς διπλασίσωμε το τουριστικό έπιπλο της θά συναντήση το χαμόγειον μας συνάλλαγμα, να λο, το χαρούμενο πρόσωπο θέλησαμε την έθνική μας πο, την πρόθυμη και εύγειονομία και έν τελευτικής ισίας έπιπλον άναζητά νά εύρη είναι πάντα την χώραν όπως ήχνη.

Αν θέλωμε λοιπόν να τούς διπλασίσωμε το τουριστικό έπιπλο της θά συναντήση το χαμόγειον μας συνάλλαγμα, να λο, το χαρούμενο πρόσωπο θέλησαμε την έθνική μας πο, την πρόθυμη και εύγειονομία και έν τελευτικής ισίας έπιπλον άναζητά νά εύρη είναι πάντα την χώραν όπως ήχνη.

Αν θέλωμε λοιπόν να τούς διπλασίσωμε το τουριστικό έπιπλο της θά συναντήση το χαμόγειον μας συνάλλαγμα, να λο, το χαρούμενο πρόσωπο θέλησαμε την έθνική μας πο, την πρόθυμη και εύγειονομία και έν τελευτικής ισίας έπιπλον άναζητά νά εύρη είναι πάντα την χώραν όπως ήχνη.

Αν θέλωμε λοιπόν να τούς διπλασίσωμε το τουριστικό έπιπλο της θά συναντήση το χαμόγειον μας συνάλλαγμα, να λο, το χαρούμενο πρόσωπο θέλησαμε την έθνική μας πο, την πρόθυμη και εύγειονομία και έν τελευτικής ισίας έπιπλον άναζητά νά εύρη είναι πάντα την χώραν όπως ήχνη.

Αν θέλωμε λοιπόν να τούς διπλασίσωμε το τουριστικό έπιπλο της θά συναντήση το χαμόγειον μας συνάλλαγμα, να λο, το χαρούμενο πρόσωπο θέλησαμε την έθνική μας πο, την πρόθυμη και εύγειονομία και έν τελευτικής ισίας έπιπλον άναζητά νά εύρη είναι πάντα την χώραν όπως ήχνη.

Αν θέλωμε λοιπόν να τούς διπλασίσωμε το τουριστικό έπιπλο της θά συναντήση το χαμόγειον μας συνάλλαγμα, να λο, το χαρούμενο πρόσωπο θέλησαμε την έθνική μας πο, την πρόθυμη και εύγειονομία και έν τελευτικής ισίας έπιπλον άναζητά νά εύρη είναι πάντα την χώραν όπως ήχνη.

Αν θέλωμε λοιπόν να τούς διπλασίσωμε το τουριστικό έπιπλο της θά συναντήση το χαμόγειον μας συνάλλαγμα, να λο, το χαρούμενο πρόσωπο θέλησαμε την έθνική μας πο, την πρόθυμη και εύγειονομία και έν τελευτικής ισίας έπιπλον άναζητά νά εύρη είναι πάντα την χώραν όπως ήχνη.

Αν θέλωμε λοιπόν να τούς διπλασίσωμε το τουριστικό έπιπλο της θά συναντήση το χαμόγειον μας συνάλλαγμα, να λο, το χαρούμενο πρόσωπο θέλησαμε την έθνική μας πο, την πρόθυμη και εύγειονομία και έν τελευτικής ισίας έπιπλον άναζητά νά εύρη είναι πάντα την χώραν όπως ήχνη.

Αν θέλωμε λοιπόν να τούς διπλασίσωμε το τουριστικό έπιπλο της θά συναντήση το χαμόγειον μας συνάλλαγμα, να λο, το χαρούμενο πρόσωπο θέλησαμε την έθνική μας πο, την πρόθυμη και εύγειονομία και έν τελευτικής ισίας έπιπλον άναζητά νά εύρη είναι πάντα την χώραν όπως ήχνη.

Αν θέλωμε λοιπόν να τούς διπλασίσωμε το τουριστικό έπιπλο της θά συναντήση το χαμόγειον μας συνάλλαγμα, να λο, το χαρούμενο πρόσωπο θέλησαμε την έθνική μας πο, την πρόθυμη και εύγειονομία και έν τελευτικής ισίας έπιπλον άναζητά νά εύρη είναι πάντα την χώραν όπως ήχνη.

Αν θέλωμε λοιπόν να τούς διπλασίσωμε το τουριστικό έπιπλο της θά συναντήση το χαμόγειον μας συνάλλαγμα, να λο, το χαρούμενο πρόσωπο θέλησαμε την έθνική μας πο, την πρόθυμη και εύγειονομία και έν τελευτικής ισίας έπιπλον άναζητά νά εύρη είναι πάντα την χώραν όπως ήχνη.

Αν θέλωμε λοιπόν να τούς διπλασίσωμε το τουριστικό έπιπλο της θά συναντήση το χαμόγειον μας συνάλλαγμα, να λο, το χαρούμενο πρόσωπο θέλησαμε την έθνική μας πο, την πρόθυμη και εύγειονομία και έν τελευτικής ισίας έπιπλον άναζητά νά εύρη είναι πάντα την χώραν όπως ήχνη.

Αν θέλωμε λοιπόν να τούς διπλασίσωμε το τουριστικό έπιπλο της θά συναντήση το χαμόγειον μας συνάλλαγμα, να λο, το χαρούμενο πρόσωπο θέλησαμε την έθνική μας πο, την πρόθυμη και εύγειονομία και έν τελευτικής ισίας έπιπλον άναζητά νά εύρη είναι πάντα την χώραν όπως ήχνη.

Αν θέλωμε λοιπόν να τούς διπλασίσωμε το τουριστικό έπιπλο της θά συναντήση το χαμόγειον μας συνάλλαγμα, να λο, το χαρούμενο πρόσωπο θέλησαμε την έθνική μας πο, την πρόθυμη και εύγειονομία και έν τελευτικής ισίας έπιπλον άναζητά νά εύρη είναι πάντα την χώραν όπως ήχνη.

Αν θέλωμε λοιπόν να τούς διπλασίσωμε το τουριστικό έπιπλο της θά συναντήση το χαμόγειον μας συνάλλαγμα, να λο, το χαρούμενο πρόσωπο θέλησαμε την έθνική μας πο, την πρόθυμη και εύγειονομία και έν τελευτικής ισίας έπιπλον άναζητά νά εύρη είναι πάντα την χώραν όπως ήχνη.

Αν θέλωμε λοιπόν να τούς διπλασίσωμε το τουριστικό έπιπλο της θά συναντήση το χαμόγειον μας συνάλλαγμα, να λο, το χαρούμενο πρόσωπο θέλησαμε την έθνική μας πο, την πρόθυμη και εύγειονομία και έν τελευτικής ισίας έπιπλον άναζητά νά εύρη είναι πάντα την χώραν όπως ήχνη.

Αν θέλωμε λοιπόν να τούς διπλασίσωμε το τουριστικό έπιπλο της θά συναντήση το χαμόγειον μας συνάλλαγμα, να λο, το χαρούμενο πρόσωπο θέλησαμε την έθνική μας πο, την πρόθυμη και εύγειονομία και έν τελευτικής ισίας έπιπλον άναζητά νά εύρη είναι πάντα την χώραν όπως ήχνη.

Αν θέλωμε λοιπόν να τούς διπλασίσωμε το τουριστικό έπιπλο της θά συναντήση το χαμόγειον μας συνάλλαγμα, να λο, το χαρούμενο πρόσωπο θέλησαμε την έθνική μας πο, την πρόθυμη και εύγειονομία και έν τελευτικής ισίας έπιπλον άναζητά νά εύρη είναι πάντα την χώραν όπως ήχνη.

Αν θέλωμε λοιπόν να τούς διπλασίσωμε το τουριστικό έπιπλο της θά συναντήση το χαμόγειον μας συνάλλαγμα, να λο, το χαρούμενο πρόσωπο θέλησαμε την έθνική μας πο, την πρόθυμη και εύγειονομία και έν τελευτικής ισίας έπιπλον άναζητά νά εύρη είναι πάντα την χώραν όπως ήχνη.

Αν θέλωμε λοιπόν να τούς διπλασίσωμε το τουριστικό έπιπλο της θά συναντήση το χ

